

(6 krat) 7.) Savinsko učiteljsko društvo; 8.) G. Ivan Jebečin, lastnik »Prve jugoslovanske tovarne za kavine surrogate v Ljubljani.«

Na račun pokroviteljine so pa vplačali: 1.) Ljubljansko učiteljsko društvo 50 K; 2.) Učiteljsko društvo ljubljanske okolice 50 K; 3.) Metliška občina na Dolenjskem, 50 K; 4.) g. Josip Prosenc, bančni ravnatelj i dr. v Ljubljani, 50 K; 5.) g. Gustav Pirc, ravnatelj Kmet. družbe, 50 K; 6.) Litijsko učiteljsko društvo 100 K; 7.) Gornjegrajsko učiteljsko društvo 80 K; 8.) Ormoško učiteljsko društvo 50 K; 9.) Sežansko učiteljsko društvo 50 K; 10.) Tolminska občina 50 K; 11.) g. Jernej Bahovec, trgovec s šolskimi potrebščinami v Ljubljani, 100 K; 12. Kmetška posojilnica ljubljanske okolice 100 K; 13.) Jeseniška občina na Gorenjskem 100 K; 14. Občina Koroška Bela na Gorenjskem 100 K; 15.) Posojilnica in hranilnica v Moravčah, 100 K,

Seveda, pokrovitelji se pa ne ponujajo sami, ampak jih je treba iskati in tudi ta uspeh je odvisen edinole od učiteljstva. Zato prosim vse one tovariše in tovarišice, ki jim je mar naše društvo, da vplivajo na posojilnice in hranilnice, na županstva in na imovitejše šolske prijatelje, da postanejo pokrovitelji našega društva. Dobra beseda ob pravem času in na pravem mestu velika izda.

Skoraj nepotrebno se mi zdi poudarjati, da mora biti tudi vsako učiteljsko društvo pokrovitelj »Društva za zgradbo učiteljskega konvikta«. Na podstavi § 12 naših pravil ima potem vsako učiteljsko društvo pravico toliko odbornikov poslati v odbor našega društva, kolikorkrat je pokroviteljino vplačalo. Do zdaj so pokroviteljino vplačala ta-le učiteljska društva: 1.) Slovensko deželno učiteljsko društvo v Ljubljani (1 krat); 2.) Logaško učiteljsko društvo (1 krat); 3.) Postojnsko učiteljsko društvo (2 krat); 4.) Kranjsko učiteljsko društvo (2 krat); 5.) Pedagoško društvo v Krškem (3 krat); 6.) Učiteljsko društvo goriškega okraja (6 krat) in 7.) Savinsko učiteljsko društvo (1 krat). Vsa ta društva prosimo tem potem, da imenujejo svoje zastopnike v odbor »Društva za zgradbo učiteljskega konvikta«.

9. Učiteljski dobrotniki.

Vsi pokrovitelji našega društva, vsi denarni zavodi, vse občine in vsi drugi prijatelji in podpirniki naši, ki so kaj prispevali za učiteljski konvikt, so učiteljski dobrotniki. Tako sem jih vedno imenoval letos, ko sem objavljaj njih darove za učiteljski konvikt. Prepričan sem, da govorim iz srca vseh prisotnih in neprisotnih učiteljev, če se v imenu današnjega občnega zbora vsem učiteljskim dobrotnikom kar najtopleje zahvaljujem ter izrazim hkrati tudi ponižno prošnjo, da tudi nadalje ostanejo naklonjeni našemu društvu. Bog jih živi!

10. Kako je naložen denar.

Kakor sem že uvodno omenil, smo nabrali za konvikt prvih devet let okroglih 20.000 K, lansko leto 6000 K in letos pa 10.000 kron. Vse društveno premoženje znaša danes 36.608 kron 20 vinarjev. Ves ta denar je plodonosno naložen ter se obrestuje v poštne hranilnici po 2 %, v drugih denarnih zavodih pa po 4 %, 4,5 % in po 5 %. Največa svota je naložena v »Hranilnici in posojilnici učiteljskega konvikta po 5 %.

Poštna hranilnica obrestuje denar sicer samo po 2 %, a pripravna je za zbiranje denarjev potom poštne položnice (čekov), ki jih pošiljam šolskim vodstvom, posojilnicam in hranilnicam, županstvom in takim osebam, od katerih upam, da bi se kaj dobilo za naš konvikt. Denar, ki ga pa prejmem na roko ali pa potom poštne nakaznice, ga pa naložim v poštne hranilnici. Kadar se nabere tisočak, pa dvignem ter naložim v naših hranilnicah. To pa delom zaraditega tako, ker se mi na ta način moje delo, ki ni posebno majhno, znatno olajša. Upam, da slavni občni zbor ne bo ugovarjal temu mojemu postopanju.

11. Sklep.

S tem sklepam svoje poročilo. Če se ozremo nazaj na 11letno naše delo, se oziroma lahko s ponosno samosvestjo na to 11letno dobo, a z veselim srcem in prijaznim licem gledamo pa tudi lahko v bodočnost, zakaj če bomo tudi v bodoče s takim navdušenjem delovali za naš konvikt, če bomo imeli tudi v bodoče toliko dobrotnikov, kakor smo jih imeli dosedaj in če bo naše društvo tudi v bodoče deležno blagoslova z nebes, ne bo dolgo, ko se bo v beli Ljubljani dvignila krasna stavba z napisom: »Učiteljski konvikt.« In vsakdo izmed nas, ki bo šel mimo te stavbe, bo lahko rekel: Tudi nekaj mojih žuljev, tudi mojim ustam pritrganih grižljajev je nekaj v tej stavbi; vsi skupaj bomo pa s ponosom trdili: To je naše delo, to je naš trud, to je naša požrtvovalnost! In v to: »Bog daj srečo!«

Poročilo preglednikov računov.

V imenu preglednikov računov izjavlja tovariš Al. K. celj, da so računi v najlepšem redu in denar plodonosno naložen. Za vzorni red in trud izreka blagajniku priznanje in zahvalo. (Odobranje.) (Konec prih.)

Iz naše organizacije. Štajersko.

Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj je imelo svoje zadnje redno zborovanje v društvenem letu 1905 dne 8. decembra v navadnih prostorih v Celju. V svojem pozdravnem nagovoru izraža tovariš predsednik veselje na obilem številu navzočih članov in članic ter na prisotnosti gosta, zdaj v zasluženem pokoju v Celju bivačega nadučitelja g. Hernausa, čestita obenem tudi tov. g. Kvedru iz Št. Jurja ob juž. žel. na srečno prestalem izpitu učiteljske usposobljenosti za meščanske šole in tovarišicama gdč. Hinterlechner in gdč. Žizek, obe iz Šmartna v Rožni dolini, na prestalem izpitu učiteljske usposobljenosti za ljudske šole.

Po prečitaniu in odobrenju zadnjega zapisnika omenja tov. predsednik novi šolski in učni red, ki se na prvo čita lepo, a po natančnejšem pregledu se najde marsikaka določba, ki nas ne more zadovoljiti. Tovarišu g. Šahu se je poverila naloga, da pri prihodnjem zborovanju razpravlja o novem šolskem in učnem redu.

Razen o »Lehrerbundovem« zborovanju v Gradcu se je tudi govorilo o željah in prošnjah, ki so se pretresovale pri zadnjem deželnozborskem zasedanju. Zlasti se omenja prošnja štaj. učiteljstva, da bi se vsa kot definitivnem učiteljem (podučiteljem) prebita leta vračunila polno v starostne doklade. Prošnja se je na predlog famoznega deželnozborskega odbornika Linka odklonila z motivacijo, da je dežela storila za šolo in učiteljstvo dovolj. To je pač prazna baharija! Z odklonitvijo imenovanega predloga se je zgodila večini štajerskega učiteljstva velikanska krivica, ki jo marsikateri tovariš občuti bridko. Značilno je, da se pri razpravi tega predloga ni oglasil noben naših slovenskih poslancev,

dasi se je eden tovariš-učitelj v tem oziru obrnil s prošnjo do nekega slov. poslanca. Slovenski poslanci imajo pač najmanj vzroka biti v takih rečeh solidarni s svojimi nemškimi tovariši poslanci! Izprevidli smo, da so pravi prijatelji šole in učiteljstva le socijalni demokratje!

Zedinjeno štaj. učiteljstvo pa bo v bodoče pokazalo, kaj zmore, in se bo vedelo poslužiti sredstev, ki ne bodo vsakemu prav! Zahtevali ne bomo samo, da se nam vračunijo vsa kot def. učiteljem prebita leta polno v starostne doklade, ampak prišli bomo z zahtevo, da se nam všteje tudi praktični čas.

Predsednik »koncertnega odseka« tov. g. Čulek je potem poročal o seji, vršeči se pred zborovanjem, v kateri se je sklenilo, da se vrše pevske vaje na dan vsakokratnega društvenega zborovanja od pol 9. do 11. ure predpoldan. Prva vaja, za katero se naj tovariši pevci nauče Pauknerjeve mešane zbere, je na dan sv. Treh kraljev v okoliški šoli v Celju. Na marljivosti in pridnem ter točnem obisku tovarišev- pevcev je ležeče, da se bo lahko vršil nameravani koncert, za čigar predpriprave se je že izdala lepa vsota.

Nato je nadaljeval in tudi končal g. prof. J. Kožuh svoje predavanje o kartografski projekciji, za kar je žel toplo zahvalo.

Književnost in umetnost.

Slovensko-nemška meja na Štajerskem. Kulturno-zgodovinski in narodnopisni doneski. Nabral Ante Beg. Ponatis iz »Slovenskega Naroda«. Z zemljepisnim načrtom. Cena 1 K. V Ljubljani 1905. Tiskala »Narodna tiskarna«. Založil Ante Beg. Str. 109. — Gospod Beg nam je napisal lepo delce, ki nam kaže štajersko slovensko-nemško mejo v nje faktušnem položaju. Za rodoljubno slovensko srce ni ta pogled vesel. Pisatelj pravi sam v predgovoru: »Že bilanca o polstoletju našega življa ob meji je taka, da mora vsakega Slovenca pretresti iz narodne letargije.« — Meja se krči, slovenstvo izmira, valovi tujstva pluskajo bolj in bolj proti jugu: to je žalostni sklepni akord, ki vanj izzveni Begova razprava. Ali morda zbude ti glasovi one, ki bi morali stati na braniku, da nam Nemec ne ugrabi zemlje takorekoč izpred nosu?! To bi bil temeljitega Begovega dela najlepši uspeh! In ta uspeh je mogoč, ker nam pisatelj pove, kam bi bilo treba koncentrovati moči, da rešimo, kar se da rešiti. Iz vse razprave pa zveni klic po najboljšem rešilnem sredstvu: Dajte nam slovenskih šol! — Samo ko bi ga čuli poklicani krogi!

Vestnik.

Učiteljski dobrotniki. Društvu za zgradbo Učiteljskega konvikta so darovali: g. Ivan Majaron, veleposestnik in trgovec v Borovnici, 50 K; županstvo Šmihel-Stopiče v Kandiji pri Novem mestu 50 K; g. Ivan Jebačin, lastnik »Prve jugoslovanske tovarne za kavine surogate« v Ljubljani, 50 K; Posojilnica za Sodražico in okolico 20 K; Okrajna posojilnica v Krškem 20 K; gojenke ljubljanskega učiteljskega o. Prešernovi slavnosti 2. decembra 1905 zložile 20 K; g. dr. Fran Ilešič, c. kr. učit. profesor v Ljubljani, pri šolskih zvezkih prigospodaril 8 K 8 h; g. S. T. namesto venca na grob r. Martinu Siču 12 K; g. Ljudevit Štrigelj, načelnik požarne brambe, posestnik i. dr. v Ljubljani, 10 K; g. Fran Maly, občinski svetovalec, tovarnar in posestnik v Ljubljani, 10 K; vesela družba v gostilni g. Marije Sirc v Mengšu 84 h; g. Ivan Pogačnik, c. kr. okrajni sodnik v Kranju, namesto venca na grob r. nadučitelju Alojziju Pinu v Dol. Logatcu, 10 K; tvrdka Češnik & Milavec, zaloga marnufakturnega blaga v Ljubljani, 10 K; g. K. Guštin v Metliki 5 K namesto novoletnih voščil; občinski odbor-niki v Adlešičih na Dolenjskem 6 K 40 h; Posojilnica v Zagorju ob Savi 20 K; gđc. Klementina

Novak, učiteljica v Cerknici, nabrala ob nastopu svoje službe v veseli družbi pri g. Ivanu Stergulcu v Begunjah, 7 K; Kot odkupnino od novoletnih voščil pošiljajo 3 K gg. B. Andoljšek 1 K, Ana Andoljšek 1 K in Jos. Schott 1 K, vsi iz Litije. Gdč. Vera Skrem, Tonči Mihevc, Mici Dolenc, učenke v Dol. Logatcu, 11 K kot preostanek nabrane svote za venec šolske mladine umrlemu vodju g. Al. Pinu. Živeli učiteljski dobrotniki in nasledniki! Bog plati!

Kolekta poštih znamk za učiteljski konvinkt. Iz radovljiskega okraja kolekta št. 64; iz logaškega okraja kolekta št. 40, 66, 67 in dva prepisa. Išče se na Primorskem kolekta št. 115, ki jo je prejelo dne 16. maja 1905 šolsko vodstvo v Komnu; le-to jo je poslalo dne 22. maja 1905, vredno 4 K v znamkah, na Gorjansko; od tod je šla kolekta v Nabrežino, dalje se je pa izgubil nje sled. Kdor jo najde, jo blagovoli poslati naprej, ali pa če je že polna, v Ljubljano.

Letnino za 1905 so plačali p. i. gg.: Bele Ivan, Čadež Anton, Dimnik Jakob, Furlan Jakob, Gale Fran, Jelenc Luka, Pavčič Josip, Pretnar Jakob, Režek Juraj, Sadar Vendelin, Wider Karel, vsi na I. mestni šoli v Ljubljani; g. Ivan Strehovec, učitelj v Adlešičih; g. Josip Svetina, učitelj v Žaljni; g. Tomaž Kurbus, nadučitelj in gđc. Tilka Lecker, učiteljica v Slivnici pri Celju; g. Janko Zirovnik, nadučitelj, g. A. Arko, učitelj in g. J. Lenarčič učitelj, vsi v St. Vidu pri Ljubljani.

Oseba vest. gđc. Zora Koncilijska je premeščena iz Božjakovega kot supletinja v Krko pri Litiji.

Osebe vesti na Štajerskem. Petrazredna ljudska šola v St. Pavlu v Savinjski dolini se razširi v šestrazrednico, dvo-razrednica v Stoprcih pa v tri-razrednico. — Nadučitelj v Spodnji Polskavi je postal Josip Vodošek, dosedaj učitelj v Frajhamu. — Stalni učitelji so postali: Fran Dernovšek iz Arčič v Sevnici, Ljudmila Gomilšek iz St. Jedrti nad Laškem in Ivana Piller iz Kapel v Vidmu, Marija Ježovnik pri Sv. Rupertu v Slovenskih goricah, Marija Lercher na svojem mestu v Slovenski Bistrici (dekliška ljudska šola) ter Ana Ambrusch od Sv. Rriža pri Slatini v Rušah.

Iz seje c. kr. okrajnega šolskega sveta v Radovljici, ki je bila dne 20. decembra, nam poročajo: Potrdila se je kupna pogodba za g. Bahovcu iz Ljubljane prodano staro šolsko poslopje v Radovljici za ceno 7010 K, a zavrnila se je po nasvetu g. dr. J. Vilfana kupna pogodba za stari šolski vrt istotam. Za imenovani vrt je hotel dati radovljiski zdravstveni zastop 835 K, ker je mislil na istem mestu postaviti bolnišnico, svet pa je premajhen in je zidanje bolnišnice za mesto tamkaj neprimerno, ker se na isto stran Radovljica najbolj razširja, zato se prodaja ni odobrila. Tudi je ponudnik, ki preplača to vsoto. — Sklene se, da se parcele, pripadajoče k šoli v Ljubnem, prodajo, a ne pod 8000 K, ker sedanja najemnina ne dosega odstotkov, katere bi donášala zgoraj imenovana vsota v obligacijah, oziroma naložena v hranilnici. C. kr. okrajni šolski svet si pa pridrži pravico potrditve kupne pogodbe. — G. Mihaeli Huth-Rasinger se dovoli trimesečni dopust zaradi bolezni, na njeno mesto se postavi supletinja. Gdč. Karolina Domijanovič in Apolonija Fatur sta dobili dopust do novega leta. Šoli na Breznici se dovoli glede na okoliščine za tekočo šol. leto poldnevni pouk v tretjem razredu, a krajnemu šolskemu svetu se pa naroča, da skrbi za prihodnje šol. leto za dovolj veliko šolsko sobo. — C. kr. okrajni šol. svet se strinja z dopisom c. kr. kmetijske družbe kranjske na c. kr. dež. šol. svet, da bi se nagrade za šolske vrte dajale rajši učiteljstvu od personam. Potrdi se proračun za okrajno učit. blagajnico s skupno vsoto 900 K za l. 1906. — Sestavi se kompetentna tabela za učit. službi v Radovljici in Ratečah. Nekemu učencu se pogojno dovoli izdati izpustnico. Na znanje se vzame poročilo o nadzorovanju šol v Dobravi pri Kropi in Lescah. — Rešijo se proračuni za šole v Kranjski gori, Ljubnem, Ovisih, Ratečah in Kranjski gori za l. 1906.

Častno priznanje za skrbno negovanje šolskega vrta je izrekel štajerski deželni šolski svet tovarišu P. Wudlerju, nadučitelju na Ljubnem.